

Krisztus mint a feltámadás és a gabonamag

Igeolvasmány: Jn 11,25; 12,23-24; Lk 12,49-50;
2Kor 1,8-9; 4,16; 2Móz 25,31-40; 4Móz 17,8

I. Megtapasztalhatjuk, élvezhetjük és kifejezhetjük Krisztust mint a feltámadást – Jn 11,25:

- A. Ahhoz, hogy feltámadásban éljünk, meg kell látnunk a felfedett igazságot Krisztus feltámadásáról:
1. Krisztust az emberségében Isten nemzette az Ő feltámadásában, hogy Isten elsőszülött Fia legyen – Csel 13,33; Róm 8,29b.
 2. Krisztus összes hívőjét Isten az Atya Krisztus feltámadásán keresztül újjászülte a gyülekezetnek mint az Ő Testének, az Ő reprodukciójának, létrehozásához – 1Pt 1,3; Jn 12,24; 1Kor 10,17.
 3. Krisztus mint az utolsó Ádám megelevenítő Szellemmé lett – 15,45b.
 4. Az Úr feltámadásának e főbb pontjai (az elsőszülött Fiú mint a Test Feje, a sok fiú mint a Test tagjai és a Szellem mint a Test esszenciája és valósága) nélkül, nem lenne gyülekezet, nem lenne Krisztusnak Teste, és nem lenne Istennek ökonómiája – vö. Kol 1,18; 1Kor 12,12; Ef 4,4.
- B. A Szellem a Háromegy Isten valósága, a feltámadás valósága és Krisztus Teste valósága:
1. A folyamatokon átment Háromegy Isten valósága a valóság kiteljesedett Szelleme – Jn 14,17; 15,26; 16,13; 1Jn 5,6.
 2. A feltámadás valósága Krisztus mint a megelevenítő Szellem – Jn 11,25; 20,22; 1Kor 15,45b.
 3. A valóság Szelleme a folyamatokon átment Háromegy Istenből mindent valósággá tesz Krisztus Testében – Jn 16,13-15.
 4. A Szellem nélkül nincs Krisztusnak Teste, nincs gyülekezet – Ef 4,4.
- C. Ahhoz, hogy Krisztus Teste valóságában legyünk, teljes mértékben Krisztus feltámadási életében kell lennünk:
1. A gyülekezet teljes mértékben Krisztus eleméből van, teljes mértékben feltámadásban van, és teljes mértékben a mennyekben van – 1Pt 1,3; Ef 2,6; vö. 1Móz 2,21-24.
 2. Az arany mécstartó, amely a gyülekezetet mint Krisztus Testét jelképezi, Krisztust mint a feltámadási életet ábrázolja, amint növekedik, szétágazik, rügyez és virágzik, hogy ragyogja a világosságot – 2Móz 25,31-40; 4Móz 17,8; Jel 1,11-12.
- D. A kihajtó vessző azt jelképezi, hogy Krisztusnak, a Feltámadottnak, kéne lennie az életünknek, az életvitelünknek és a feltámadási életnek a bensőnkben, és azt, hogy ennek az életnek hajtania kéne, virágoznia kéne, és érett gyümölcsöt kéne teremnie – 4Móz 17,1-11:
1. Miután Izrael fiai fellázkodtak, amint arról a 4Mózes 16. beszámol, Isten megparancsolta a tizenkét fejedelmeknek, hogy vegyenek tizenkét vesszőt Izrael tizenkét törzse szerint, és tegyék azokat a Bizonyosság Sátorában a Frigyláda elé; ezután Ő azt mondta, „Lesz, hogy annak a férfiúnak vesszeje, akit elválasztok, kihajt” – 17,5.
 2. Mind a tizenkét vessző levél nélküli, gyökér nélküli, száraz és halott volt; azt választotta Isten, amelyik kihajtott; itt azt látjuk, hogy a feltámadás jelenti Isten kiválasztásának az alapját, és hogy a szolgálat alapja olyan valami, ami a természeti életünkön kívül van; így a kihajtó vessző a Krisztus-tapasztalatunkat jelképezi az Ő feltámadásában mint azt, hogy Isten elfogad minket az Istentől kapott szolgálatban való hatalomra.
 3. Minden szolgálat alapelve a kihajtó vesszőben van; Isten mind a tizenegy vesszőt visszaadta a fejedelmeknek, de Áron vesszejét a Frigyládán belül örök emlékül megőrizte; ez azt jelenti, hogy a feltámadás egy örökkévaló alapelv az Istennek nyújtott szolgálatunkban – 9-10. vers.
 4. A vessző kihajtása megalázó tapasztalat; egy vessző emberi pozíciót jelképez, míg a kihajtás a feltámadási életet jelképezi; így egyedül egy ostoba ember lenne büszke, és mondaná azt, hogy ő jobb másoknál – vö. Márk 11,9; 2Kor 3,5; 1Pt 5,5.

5. A feltámadás azt jelenti, hogy minden Istentől van, és nem tőlünk; azt jelenti, hogy csak Isten képes, és hogy mi nem vagyunk képesek; a feltámadást ismerők mind feladták az önmagukban való reménységet; ők tudják, hogy nem sikerülhet nekik.
 6. Ameddig a természeti erősség megmarad, a feltámadás erejének nincs tere a megnyilvánulásra; ameddig Sára gyermeket foganhatott, Izsák nem jött el – 1Móz 18,10-15; 21,1-3. 6-7.
 7. Amit mi meg tudunk tenni, a természeti tartományhoz tartozik, amit pedig lehetetlen megtennünk, a feltámadás tartományához tartozik; a feltámadás a képességeinket meghaladó dolgokról szól, amelyeket önmagunkban nem tudunk megtenni – Mt 19,26; Márk 10,27; Lk 18,27.
 8. Egy embernek el kell érnie saját maga végére, mielőtt meg lesz győződve a legteljesebb haszontalanságáról; ha egy ember még soha nem ismerte fel a saját képtelenségét, akkor soha nem tapasztalhatja meg Isten képességét; a feltámadás azt jelenti, hogy nekünk nem sikerülhet, és hogy Isten az, aki bennünk, rajtunk keresztül és értünk mindent megtesz – vö. 2Kor 1,8-9; 4,7.
 9. Keresztyénnek lenni nem pusztán nehéz – hanem lehetetlen; egyedül a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegy Isten, aki a mindent tartalmazó Szellemként bennünk él, tud keresztyén lenni; egyedül a Szellem tud keresztyén lenni, és egyedül a Szellem tud győztes lenni.
- E. Amikor nem a természeti életünk által élünk, hanem a bensőnkben lévő isteni élet által, akkor feltámadásban vagyunk; a végeredménye ennek Krisztusnak a Teste – Fil 3,10-11:
1. Az Úrnak mindannyiunkat tanítványokká kell tennie, hogy isteni és misztikus személyek legyünk – a természeti életünk megtagadása által az isteni életet éljük – vö. Jn 3,8.
 2. Bármilyen, ami ugyan biblikusan végeztetik el, de a természeti életben, nem Krisztus Testének a valósága – 1Kor 3,12.
- F. Ahhoz, hogy feltámadásban éljünk, meg kell ismernünk, meg kell tapasztalnunk és el kell nyernünk a feltámadás Istenét – 2Kor 1,8-9:
1. Isten azon munkálkodik a kereszten keresztül, hogy megszüntessen minket, véget vessen nekünk, hogy többé ne magunkban bízunk, hanem a feltámadás Istenében – 9. vers.
 2. Habár az élő Isten sok tettet véghez vihet az ember érdekében, az élő Isten élete és természete nem munkálódik be az emberbe; amikor a feltámadás Istene munkálkodik, akkor az Ő élete és természete belemunkálódik az emberbe:
 - a. Isten nem azért munkálkodik, hogy megismertesse az Ő erejét külső cselekedetekben, hanem azért munkálkodik, hogy Önmagát átadja és belemunkálja az emberbe – Gal 1,15-16; 2,20; 4,19.
 - b. Isten használja a környezetet, hogy belénk munkálja az Ő életét és természetét – 2Kor 4,7-12; 1Thessz 3,3.
 - c. Ahhoz, hogy feltámadásban éljünk, és alkatilag a feltámadás Istenével épüljünk fel, „minden” révén Krisztusnak mint Isten elsőszülött Fiának képére kell hasonlalnunk – Róm 8,28-29; Hébr 12,10; Jer 48,11.
 - d. A szenvedés elsődleges célja ebben a világegyetemben, különösen ahogyan ez Isten gyermekeivel van összefüggésben, hogy a szenvedésen keresztül Istennek maga a természete belemunkálódhasson az ember természetébe, hogy az ember elnyerhesse Istent a legteljesebb mértékben.
 - e. Amint csapásokon megyünk keresztül, napról napra egy folyamatos megújulásnak kell megtörténnie bennünk, hogy Isten megvalósíthassa a szíve vágyát, hogy az Új Jeruzsálemmé tegyen minket – Ezék 36,26; 2Kor 4,16; 5,17; Jel 21,2.
 3. Ahhoz, hogy feltámadásban éljünk, napról napra meg kell újulnunk azáltal, hogy táplálásban részesülünk a feltámadási élet friss ellátmányából – 2Kor 4,16.
 4. Az igazi keresztyén élet azt jelenti, hogy a feltámadás Istene reggel és este és napról napra hozzánk adódik – Kol 2,19; Róm 8,10. 6. 11.

5. Ahhoz, hogy részesüljünk az isteni élet megújító kapacitásából feltámadásban, kapcsolatba kell lépniünk Istennel, meg kell nyitnunk magunkat Neki, és hagynunk kell, hogy Ő belénk jöjjön, és így egy új gyarapodás legyen bennünk napról napra – Fil 2,12-13; 3,10-11; Zsolt 18,1 [cím]; 2Kor 4,10-12. 16; Titus 3,5; Ef 4,23; 5,26.

II. Megtapasztalhatjuk, élvezhetjük és kifejezhetjük Krisztust mint a gabonamagot – Jn 12,24:

- A. Krisztus istenségének dicsősége az Ő isteni életével el volt rejtve Őbenne mint egy gabonamagban – 23-24. vers.
- B. Miközben az Ő istensége dicsőségét elrejtette az Ő embersége burka, Ő nyomás alatt állt, és szorongatva volt – arra vágyakozott, hogy bemeríttessen a halála bemerítkezésével az Ő istensége dicsőségének az isteni élete tüzével együtt való felszabadulásáért – Lk 12,49-50.
- C. Krisztus istensége dicsőségének felszabadulása annak révén történt meg, hogy az Ő halála által az embersége burka megtört – Jn 12,24:
1. Ő volt az egyedülálló mag, amely tartalmazta az Ő isteni életét az isteni dicsőségével.
 2. Amikor az Ő embersége burka a megfeszítése révén megtört, akkor az istenségének összes eleme – az isteni élete és az isteni dicsősége – felszabadult.
 3. Ebben az értelemben az Ő halála életet felszabadító halálnak tekinthető, amellyel egyidejűleg az Ő dicsősége is felszabadult.
- D. Krisztus istensége dicsőségének a felszabadulása az volt, hogy az Atya megdicsőítette Őt az isteni dicsóséggel a feltámadásában a halálán keresztül – 23-24. vers; Lk 24,26.
- E. Krisztus az emberi életvitele során azért imádkozott, hogy az Ő Atyja dicsőítse meg Őt, és az Atya megválaszolta az imádságát – Jn 17,1; Csel 3,13.
- F. Egy ilyen megdicsőítés áthelyezte Krisztust a testet öltés szakaszából a befoglalás szakaszába, amelyben Ő, mint az utolsó Ádám a megelevenítő Szellemmé vált feltámadásban.
- G. Az Ő életet felszabadító halálán és életet kitöltő feltámadásán keresztül a gabonamagként Krisztus az Ő összes hívőjét bevitte egy a folyamatokon átment Háromeget Istennel való inkorporációba:
1. Isten az Ő Isteni Háromságában egy inkorporáció – Jn 14,10-11.
 2. A kiteljesedett Háromeget Isten és az újjászületett hívők egy inkorporációvá váltak Krisztus feltámadásában – 16-20. vers.
- H. Krisztus feltámadásában a folyamatokon átment Háromeget Istennek az újjászületett hívőkkel való kibővült, isteni-emberi, egyetemes inkorporációja Krisztustól mint az elváltozott gabonamagtól előjött három szempontban:
1. Az első szempont az Atya háza az Ő nyugodalmáért, megelégedéséért és megnyilvánulásáért – 2. vers:
 - a. Az összes Krisztusban hívő a lakóhelyekkel azonos az Atya házában – 2a. vers.
 - b. Az Atya háza azáltal épül fel, hogy az Atya és a Fiú a Szellemmel állandóan látogatja a megváltott kiválasztottakat – 21. 23. vers; Ef 2,19-22; 3,16-19.
 2. A második szempont az igazi szőlőtő Isten kibővüléséért, terjedéséért és megdicsőüléséért – Jn 15,1-8. 16:
 - a. Az igazi szőlőtő, mint a mindent tartalmazó Krisztus jele, a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromeget Isten organizmusa.
 - b. A beoltott ágai az isteni élettel újjászülettek, életegyesülésbe kerültek a megfeszített és feltámadt Krisztussal, és inkorporálódtak a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromeget Istennel.
 3. A harmadik szempont a Szellem gyermeke, az új ember, Isten örökkévaló ökonómiája véghezviteléhez – 16,13-16. 19-22:
 - a. Egy új gyermek, egy új ember, született a kiteljesedett Szellem által – Ef 2,15.
 - b. Az, hogy felöltözzük az új embert az értelmünk szellemében való megújulás által, végül ki fogja teljesíteni Krisztus Testét, ami ki fogja teljesíteni az Új Jeruzsálemet – 4,23-24.